

καν. Μεταφράζομεν ἐνταῦθα, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν πολὺ τὴν πηξίδα μου, καὶ ἀνεκάλυψα τὸ Λευκὸν τῆς τὴν περίεργον διήγησιν τῆς ὄδοιπορικῆς τοῦ ἀερού τούτου τούτου περιγραφῆς, δημοσιευθεῖσαν εἰς τινὰ σημειρίδα τῆς Μασσαλίας.

· Ἀναγράφεται, γράφει ὁ Κ. Ἀρμπάν, τὴν κυριακὴν τῆς 2 Σεπτεμβρίου, περὶ τὴν ἔκτην ὥραν καὶ ἡμισέστιν τῆς ἑσπέρας ἀπὸ τὸν Πύργον τῶν ἀνθέων, διῆλθον εἰς δύο ὥρας τὸ δάσος τοῦ Ἐστεμέλ, καὶ αἱ δοκιμαὶ τὰς ἀπολαὶς ἔκαμον μοὶ ἀπέδειξαν ὅτι εὑρισκόμην εἰς ὕψος τεσσάρων χιλιετῶν μέτρων. Ἡδη ἡ θερμοκρασία ἔγειντο ψυχραὶ καὶ ἤηραι καὶ τὸ ἐκατόμμυρον θερμόμετρόν μου ἐσημείων τέσσαρας θαμοὺς κατωτέρω τοῦ μηδενικοῦ.

· Οἱ πνέων ἄνεμος ἦτον ζεφυρόνοτος καὶ μὲ ἔφερε πρὸς τὴν Νίκαιαν. Εὔρεθην, ἐν διαστήματι σχεδὸν δύο ὥρων, περικυλλωμένος ἀπὸ νέφη πυκνότατα ἐκτεινόμενα κάτωθέν μου· ἡ μηλωτὴ μου δὲν ἤρκει νὰ μὲ προσφύγῃ ἀπὸ τὸ ψύχος, ἀπὸ τὸ ὄποιον ὑπέρφεραν πρὸ τῶντων οἱ πόδες μου. Ἀπεφάσισα μολαταῦτα νὰ ἔξαλον θύητρω προβάνων, καὶ μάλιστα νὰ ὑπερέσθῃ τὰς ἀλπεῖς, αἵτινες καθά ἐγίνωσκον δὲν ἀπεῖχον πολὺ τοῦ μέρους ὅθεν εὑρισκόμην. Τὸ ἔρμα μου ἤρκει νὰ μὲ ὑψώσῃ ὑπεράνω τῶν υψηλοτέρων ὅρεων. Τὸ ψύχος ηὗξανεν, ὁ ἄνεμος ἤρχιζε νὰ τακτοποιῆται, ἡ σελήνη μὲ ἐφωτίζεν ὡς ὁ ἥλιος ἐν πλήρῃ μεσημβρίᾳ. Βίγιον φύάσει ὡς τοὺς πρόποδας τῶν Ἄλπεων· αἱ χιόνες, οἱ καταρράκται καὶ οἱ βύκκες ἐσπινθηροῦσθούν, τὰ δέραθρα καὶ οἱ δράχοι ἀπετέλουν δύκους μελανούς, οἵτινες ἔχρησίμευον ὡς σκιαὶ τῆς γιγαντώδους ταῦτος εἰκόνος.

· Οἱ ἄνεμος ἐναντιοῦτο εἰς τὴν τακτικὴν πορείαν μου, ἤμην ἡναγκασμένος ἀλληλοδιαιδόχως νὰ καταβαίνω καὶ νὰ ὑψοῦμαι διὰ νὰ ὑπερβαίνω τὰ ὅρη, ἀτιναὶ ἐπαρουσιάζοντο ἀπαύστως. Ἡτον ἡ ἐνδεκάτη ὥρα τῆς νυκτὸς, ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν κορυφὴν τῶν Ἄλπεων· ὁ δῆλος ἐγένετο ἐλεύθερος, καὶ ἡ πορεία μου τακτική. Τότε ἐφόρτισαν νὰ δειπνήσω.

· Εὑρισκόμενος εἰς ὕψος 4,600 μέτρων ἐχρεώστουν, ἐκάνων, νὰ ἔξακολουθήσω τὸ ταξειδίον μου καὶ νὰ φάσω εἰς Πεδεμόντιον. Δὲν ἔβλεπον ἐνώπιόν μου παρὰ χάσος, καὶ ἡ κατάβασίς μου εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἦτον ἀδύνατος. Ἀφοῦ ἐδείπνησα, μοὶ ἐπῆλθεν ἡ ἴδεα νὰ φύω τὴν κενὴν φάλλην μου ἐν μέσῳ τῶν χιόνων τούτων, ὥστε ἔχων ποτὲ τολμηρός τις ὄδοιπόρος ἀναβῆσθαι τοῦ ὄρους· ἔκεινον νὰ εὕρῃ ἵχνος τὸ ὄποιον νὰ τὸν δέσμωθηρη ὅτι ἔτερος πρὸ αὐτοῦ εἴλει κατοπτεύσει τὰ μέρη τούτα τὰ ὅλως ἀκατοίκητα.

· Περὶ τὴν μίαν ὥραν καὶ ἡμισέστιν τῆς πρωΐας, εὐθίην ὑπεράνω τοῦ ὄρους Βίζο, τὸ ὄποιον ἐγνώριζον διάτι τὸ εἶχον ἀνερευνήσει, κατὰ τὸ πρῶτον εἰς τὸ Πεδεμόντιον ταξειδίον μου· ὁ Πάδος καὶ ὁ Δουρέντιος ἐκεῖθεν λαμβάνουσι τὴν πηγὴν των. Ἀνεγγνώσις τὴν θέσιν καὶ ἀνεκάλυψα τὰς μεγαλοπρεπεῖς πεδιάδας του. Πρὸ τῆς δεσμούτητος ταύτης, παράδοξον φυινόμενον ἀντικατοπτρισμοῦ, προελθόν ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς σελήνης ἐπὶ τῶν χιόνων καὶ τῶν νεφῶν, μὲ ἔκαμε νὰ πιεύσω διτεύχησιν εἰς πέλαγος. Ἐν τούτοις ὁ δυτικὸς ἀνεμός εἴλει παύσει τοῦ νὰ πνέῃ, καὶ αἱ ἀκροίεις παρατηρήσεις μου μὲ ἐδείκνυον διτεύχησιν δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ εὑρισκομαι ἀνωθέν τῆς θαλάσσης. Οἱ ἀστέρες ἐξείθουν (Φυλλάδιον 52, Τόμ. Γ').

Οὐρος, τοῦ ὄποιον ἡ θέσις μὲ ἐδείκνυε μετὰ δεσμούτητος διτεύχησιν τὸ Τουρίνον. Τὸ Λευκὸν Όρος, εἰς τὸ ὄψος τοῦ ὄποιον εὑρισκόμην καὶ εἴχον πρὸς τὰ ἀριστερά μου, προέκειτο ὅλων τῶν νεφῶν καὶ ὁμοίαζεν ἐκτεταμένον τμῆμα κρυστάλλου σπινθηροβούντος μυρία φῶτα.

· Τὴν δευτέραν ὥραν καὶ τρία τέταρτα, τὸ ὄρος Βίζο, τὸ ὄποιον εἴχον ὅπισθέν μου μὲ ἐδείκνυε μετὰ δεσμούτητος διτεύχησιν τὰ πέριξ τοῦ Τουρίνου. Ἀπεφύσισα νὰ καταβῶ, καὶ κατώρθωσα τοῦτο ἀνευ οὐδεμιᾶς δυσκολίας, ἔχων ἀκόμη ἔρμα εἰς τὴν διάθεσιν μου ἵνα ὑπάγω μακρότερον. Κατέβην πλησίον ἐκτεταμένης τινος ἐπαύλεως, πολλοὶ κύνες τῆς φυλακῆς μὲ περιεκύλωσαν, καὶ ἡ μηλωτὴ μου μὲ διεφύλαξεν ἀπὸ τὰ θωπεύματά των. Αἱ ὄλακαί των ἔξύπνησαν τοὺς κατοίκους, οἵτινες θαυμάσαντες μᾶλλον ἡ τρομαζανες διὰ τὴν ἐμφάνισίν μου, μὲ ἥνοιξαν καὶ μὲ εἰπαν διτεύχησιν δύο ὥραι καὶ ἡμισέστιν τῆς πρωΐας, διτεύχησιν εἰς τὸ χωρίον Πιούμ-φόρτε πλησίον τοῦ Στουμπίνι, ἀπέχοντος ἐξ χιλιόμετρα τοῦ Τουρίνου.

· Διήνυσα τὸ ἐπίλοιπον τῆς νυκτὸς εἰς τὴν ἐπαυλινήν, καὶ τὴν πρωΐαν οἱ χωρικοί μὲ ὡδήγησαν παρὰ τῷ δημάρχῳ, διτεύχησιν μοὶ ἐδώκε παροδεικτικὸν πιστοποιοῦν τὴν ἀφίξιν μου κτλ.

· Ἐφθασα εἰς Τουρίνον τὴν ἐννέατην ὥραν τῆς πρωΐας καὶ ἀφοῦ ἐσυσκέψατα τὸ ἀερόστατό μου καὶ τὸ σκάφος μου (nacelle), ἐσπευσα νὰ γράψω πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Πύργου τῶν ἀνθέων, διπλαὶς καθησυχάστη τὴν σύζυγόν μου, τοὺς φίλους μου καὶ τὸ κοινόν τῆς Μασσαλίας, τὸ ὄποιον ἤδηνατο νὰ ἐνδιαφέρεται πρὸς ἐμέ. Μετέβην ἀκολούθως παρὰ τῷ Κυρίῳ Bois-le-Comte πρέσβει τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διτεύχησιν μοὶ ἐχορήγησε διαβατήριον καὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τῆς πρωΐας παρευρέθην εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Θεομήτορος ὃπου ἐτελεῖτο ἐπικηδειος ἀκολουθία, πρὸς τιμὴν τοῦ θανάτου τοῦ Καρόλου Αλβέρτου. Μετὰ τὴν τελετὴν ἐγένετο ἐπιθεώρησις τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς καὶ τὴν ἐσπέραν ὑπῆρχον εἰς τὸ θέατρον τοῦ Τουρίνου, ἀναλογιζόμενος ἄκων διτεύχησιν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν εὑρισκόμην εἰς ὕψος ἐκατὸν τεσσαράκοντα λευγῶν ὑπεράνω τοῦ Πύργου τῶν ἀνθέων τῆς Μασσαλίας. !

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΤΡΟΦΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ

ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ.

Dis moi ce que tu manges et comment tu le manges, je te dirai qui tu es.
(Proverbe Francais)

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ίκανὸν νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν παντὸς ἐμβριθοῦς πνεύματος, παρέχον ὅλην σκέψεως εἰς τε τὸν φυσιολόγον, καὶ τὸν φιλόσοφον, καὶ τὸν ιστορικὸν, καὶ πάντα διτεύχησιν ἐρευνῶν τὴν ἀλήθειαν, ζητεῖτε ἵνα ἔξακριβώσητε καὶ καταφύγητε τὰς τοσοῦτον δυστλήπτους καὶ κεκαλυμμένας σχέσεις τῆς ὅλης μετὰ τοῦ ἄλλου, τοῦ ὄργανικοῦ κόσμου, μετὰ τοῦ διανοητικοῦ. Ἁδηνάτο τις Ειδίλιον ὄλοχληρον νὰ γράψῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀλλ' αὔτε καιρός, αὔτε ὁ τε-

πος ἐπιτρέπει ήμας τοῦτο, διὸ καὶ ἡ πανθήσιμεν, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ζῆτημα, λαμβάνοντες καὶ φέροντες τῷ αναγνώστῃ ὅτι ἐν αὐτῷ εὐχάριστον ἄμφι καὶ ὥρειμον.

Θεωροῦντες τὰς σχέσεις τοῦ φυσικοῦ μετὰ τοῦ ἡθικοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, φέρομεν κατὰ πρῶτον τὴν προσοχὴν ἡμῖν ἐπὶ δύο δργάνων, τοῦ στομάχου καὶ τοῦ ἔγκεφάλου, τοῦ μὲν, ἕδρας τῆς φυτικῆς ζωῆς, τοῦ δὲ, τῆς διανοητικῆς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐπιβροῆς τῶν δύο τούτων ζωῶν. Ἀπαντες γινώσκομεν τὰ φυσιολογικὰ ἀποτελέσματα τῆς δυσπεψίας, τὴν νάρκην καὶ ναθρίαν, ἢν ἡ γαστριμαργία δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὸν ἔγκεφαλον. Καθ' ἑκάστην ἔλεπομεν ἀνθρώπους προτικούς παρατητικούς παρὰ τῆς φύσεως μὲν εὐφύειν, ἀπωλέσαντας δλῶς αὐτὴν ἐκ τῆς κοιλιοδουλείας. Ἀπαστρα τῆς κοινωνίας αἱ κλάσεις καθ' δλους τοὺς αἰῶνας, βρύθους παραδειγμάτων τῆς ἀώρου ἐκείνης πνευματικῆς παραλυσίας ἢ διανοητικῆς ληθαργίας, προξενούμενης ἀπὸ τῶν καταχρήσεων τοῦ ὄργανου τῆς χωνεύσεως· καὶ οὐ μόνον ἔλεπομεν τὸν νόμον τοῦτον ἐπικρατοῦντα εἰς ἓνα ἔκαστον τῶν ἀνθρώπων ἰδίως, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει εἰς δλόκληρα ἔθνη, παρὰ οἵς δυνάμεις νὰ σπουδάσωμεν τὴν ἐπιέρροήν τῆς γαστρικῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς διανοητικῆς, καὶ νὰ πορισθῶμεν περιέργους γνώσεις ὡς πρὸς τὰς αἰτίας αἰτίνες μυστηριωδῶς πως, προδιαθέτουσι τὰς περιστάσεις, καὶ γεννᾶσι τὰς μεταβολές.

Δὲν εἶναι τόλμη με τούτων τῶν μεγάλων συμβάντων τῆς ιστορίας, καὶ τὴν δίαιταν τῶν ἔθνων, ἀφοῦ ἐπαξ δεγχθῶμεν τὴν ἐπιέρροήν αὐτῆς εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τοῦ ἀνθρώπου ἰδίως. Πάντας ἔθνος, πᾶσα κοινωνία διαιτάττεται, οὕτως εἰπεῖν, καὶ μορφόνται κατὰ μέγα μέρος κατὰ τὸν τρόπον τοῦ διαιτάττοντος. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην δύναται νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ἐναργέστατα ἡ ιστορία τῶν ἀρχαίων τε καὶ νέων χρόνων, καὶ εἰς τὸν σύντομον ἐπιθεωρησιν αὐτῆς παρακαλοῦμεν τὸν ἀναγνώστην νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ.

Ἀρξόμεθα ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς, τῆς κοίτης αὐτῆς πάσης διδασκαλίας καὶ παραδόσεως. Βίς τὴν Κίναν, ὅπου τὸ πᾶν ἐστὶ λεπτομερές καὶ μικρόν, αἱ τέχναι ὡς καὶ ἡ θεοπραγία, ὅπου ἀν τυχαίως κατορθωθῇ μέγα τι, μένει εἰς τὴν στάσιμον ἐκείνην κατάστασιν, τὴν ἀνεπίδεκτον προσδόου, ὁ τρόπος τοῦ τρέφεσθαι ἡ ἡ μαγειρικὴ τέχνη εἶναι σχέδον μηδαμινή. Ἀπαστρα τῶν Σινῶν ἡ ἐπιμέλεια στρέφεται περὶ τὴν κομψότητα τῶν ἀγγείων ἐν οἷς τίθενται τὰ δρύματα, κομψώς μὲν καὶ ταῦτα καὶ ἐπιτηδείως παρεσκευασμένα κατ' ἐπικάνειαν, ἀνίκανα δὲ νὰ πληρώσωσι τὸν στόμαχον ἀρκούντως, καὶ νὰ φέρωσι τὸν ἀποχρῶντα δργασμὸν εἰς τὸν ἔγκεφαλον. Εἰς τὴν Κίναν ἡ χρῆσις τῶν πνευματωδῶν ποτῶν εἶναι σπανία, ὥστε οὐδὲν τὸ ἀντικαθιστῶν τὴν πικρείαν τῶν φαγητῶν. (1) Τούτου ἔνεκεν ἦτε χώνευ-

σις καὶ θρέψις; γίνονται κακῶς, καὶ δὲ ἁρκέφαλος; συρρόμενος τοῦ ἐρεθισμοῦ ἐκείνου τοῦ προσγινομένου αὐτοῦ παρὰ τὸν θερπικῶν οὐσιῶν διὰ τοῦ αἴματος, ἔχοντες καὶ ἀδυνατεῖ νὰ φέρῃ εἰς φῶς τὰς ἐν αὐτῷ ὅπνους, οἷον εἰπεῖν, ἴδεας, ὡς τὸ ὧδὸν τὸ ἐγκλεῖστον μεζονήν, μηδὲν δυνάμενον δὲ νὰ δείξῃ αὐτὴν, ὅταν στρέψεται τῆς ἀπαιτουμένης θέρμης. Ὁ τρόπος οὗτος διαιτᾶται ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει ὁ αὐτὸς εἰς τὴν Οὐρανίαν Αὐτοκρατορίαν, πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων πρὸ αἰώνων παραδεδεγμένα φαγητά μένουσιν ἐν χρήσι τιαῦτα, ἀνεύ τινος ἀλλοιώσεως, μέχρι σήμερον. Ἰδοὺ τὸ καθ' ἡμᾶς, μία ἀπὸ τὰς αἰτίας (ἡ ἴσχυροτέρα ἵστας κρατούσας τοὺς λαοὺς ἐκείνους ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατάστασιν, κατάστασιν μονότονον καὶ ἀπελπιστικὴν τὴν ἀληθείαν, ἀν δὲ Σίνης ἐγνώριζε πόσον γνώσεων καὶ ἡδονῶν στερεῖται. Ηθελον εἰπεῖν εἰς τὸ ἐμπόρους ἐκείνους τοὺς εἰσγωρήσαντας ὀρτίων εἰς τὸ ἐνδότερα τοῦ Οὐρανίου Βασιλείου, διὰ πειάς εἰπάσθαι τὴν χρῆσιν τῶν οἴνων καὶ τροφίμων τῆς Εύρωπης — «Σαΐς ἐστε οἱ μόνοι ἀληθεῖς ἀπόστολοι τοῦ πολιτισμοῦ. Σαΐς θελετες φέρεις τὴν βιζυατέραν καὶ ἐδρυσιτέραν μεταξὺ λὴν τῶν ἰδεῖν τῶν ἀρχαιτύπων ἐκείνων λαῶν, μεταξύλλοντες πρῶτον τὰς φύσεις αὐτῶν, τὴν ὅλην διῆτην ψυχὴν ἐκκολάπτεται, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ζῆι καὶ ἐνεργειαὶ ἀλλοιοῦντες τὸν ἔγκεφαλον πρῶτον φυσικῶς, διὰ πειάς εἰπάσθαι τὴν ἀναμόρφωσις τῶν λαῶν δύναται νὰ ἥναι βίζα καὶ βεζαία.»

Οὐτοὶ ἡ γαστρονομία ἐνδιαφέρει τὰ μάλιστα εἰς την μεγαλεῖον τῶν ἔθνων, φάνεται ἐναργῶς καὶ ἐκ τοῦ ὅπα παντες τῆς ἀρχαιότητος οἱ νομοθέται ἐφόροντισαν παρατητικήν την μεταξύ λαῶν τοῦ γαστρικοῦ κέπου, ἀναγκαῖον πρὸ χώνευσιν αὐτῶν δύναται νὰ γεννήσῃ ἀσθενείας, ἢν φέρῃ ναθρίαν καὶ νάρκην εἰς τὴν διαινοιαν. Οὐχ' ἡτοι συνετός καὶ ὁ Χριστιανικὸς νόμος ὁ θεοπάτες τὴν μεγάλην τεσσαρακοστὴν τοῦ Πάτητος κατὰ τὸ ἔχο, ὅπι πᾶσα ζωϊκὴ δύναμις ἀναγεννωμένη, τυγχάνει οὖτα ἐπιδεκτικωτέρα νόσου καὶ ἀσθενείας.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐλλάδα, δὲ τρόπος τοῦ τρέφεσθαι παρέγει ἡμῖν ίκανὴν ὅλην σκέψεως. Δύο πόλεις αἱ πειρίδεις τερπεῖ τῆς ιστορίας, ἡ Σπάρτη καὶ αἱ Ἀθῆναι, οἵσαν μὲν τοσοῦτον ἐγγύς ὡς πρὸς τὴν γεωγραφικὴν θέσιν, ἀλλ' ἀπειχόν τὰ μέγιστα κατὰ τὰς ἡθη καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν. Εἰς τὴν πρώτην τὸ ἀριμάνειον καὶ ἀγρούκον ἴθεωροῦντο ἀρετήν εἰς τὴν δευτέραν, τὸ φιλάρεσκον καὶ ὥραζον. Εἰς τὴν Σπάρτην δὲ νομοθέτης ἐφόροντισε νὰ μορφώσῃ μαχητής, εἰς τὰς Ἀθήνας, μὴ ἀμελῶν παντάπατον τὴν ἀπάτην τῆς καρτερίας καὶ γενναιότητος, ἐπάσχεται νὰ σηματίσῃ ἀγαθούς καὶ πρόσους πολίτας. Ως πρὸς τὴν κατάστασιν ἡδη τῆς μαγειρικῆς τέχνης καὶ τὸν τρόπον τοῦ τρέφεσθαι τῶν δύο τούτων γειτονῶν λαῶν, δυνάμεις είναι τὰ μὲν τῶν Σπαρτιατῶν ἐκ τοῦ ιστορικοῦ καὶ πασιγνώστου ἐκείνου ζωμοῦ. Οἱ διοις τῆς περικλεοῦς Ἀσπασίας, τοῦ καλοῦ Ἀλκινιάδου, διδάσκαλους ἡμᾶς ἀρκούντως περὶ τῆς τῶν ἀθηναίων. Ἀναμφισβόλως δὲ μέλας ζωμὸς δεῖναι ζένος εἰς τὸ τραχὺ τῶν ἡθῶν τῆς Σπάρτης, καὶ ζεως ζωμὸς ἡτον μέλας καὶ ἐπιμελέστερον κατεσκευ-

(1) Ἀπεδεί χρη ἐσχάτως ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις καὶ πέρας τοῦ Κυρίου Βουχαρδᾶ (Bouchardeau) καὶ ἄλλων, διτὶ τὸ οἰνόπνευμα (alcool) εἰς δόσεις μετρίας μὴ δυναμένας νὰ φέρωσι τὴν μέθην, χρησιμεύει δις τροφὴ ἀρίστη, ἀπόρροφωμενον ἀπὸ τὰ μικρὰ τοῦ στομάχου ἀγγεῖα (vasa breviora) καὶ δυνάμενον στόω ν ἀντικαταστήσῃ πολλάς τῶν τροφῶν, διη ἔχει χρείαν ἡ οἰκονομία τοῦ δργανισμοῦ ἡμῶν.

λένος ήθελε σχηματίσει καὶ ἀνδρας ἦτον διαφέροντας τοῖς αἰμοφόρον ζωῦσιν. Μόλις δὲ ἡ ἀκολασία ἐκείνη ἀθηναῖων. Αὐτοὶ τούναντίον ἦσαν ἄλλοι, ἄλλα τῆς τροφῆς ἔξειπε, καὶ τὰ συμπόσια κατηργήθησαν, καὶ ἡ δίαιτα κατὰ μᾶλλον καὶ ἦτον ἐντελῶς ἐτακτοποιήθη, ἡ διάνοια ἥρχισεν ἀφ' ἑτέρου ν' ἀναλαμβάνη τὰς δυνάμεις αὐτῆς, καὶ αἱ μεγάλαι iδέαι νὰ συλλαμβάνωνται.

Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀπαιτήῃ τις ἀποδείξεις ἐναργεστέρας τῶν σχέσεων καὶ τῆς ἐπιφρόνης τῆς τροφῆς πρὸς τὴν διάνοιαν, τοῦ στομάχου πρὸς τὸν ἐγκέφαλον, τοῦ Μαγειρέου πρὸς τὸ Πολίτευμα καὶ τὸ μεγαλεῖν τῶν ἔθνων.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 22 Τερψίου 1849.

Ε. Ζ. Ιατρός.

ΠΟΙΚΙΛΑ - ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΒΟΑΣ ΣΥΣΦΙΓΚΤΗΡ.

Εἰς τὰς διακατεῖς τῆς Ἀφρικῆς ἐρήμους, ἔξασκοῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ζῶον τοῦτο ἔξουσιαν ἦτον ἐπίφρον, αὐξάνει πολὺ περιστότερον ἢ ἀλλαχοῦ. Οἱ ἁναγνώστης φρίττε: ἀναγινώσκων, εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν περιηγητῶν τῶν εἰσχωρησάντων εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ μέρους τούτου τοῦ κόσμου, τὸν τρόπον δι' οὗ τὸ θυμερέγεθες τοῦτο ἐρπετὸν προχωρεῖ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀκανθῶν καὶ τῆς υψηλῆς χλόης, διαμέτρου κάποτε πλέον τῶν δέκα ὅκτω ποδῶν, καὶ δμοιον μὲν μακρὰν σημερον μετὰ αἰώνας τόσους, κινεῖ ἡμᾶς εἰς θαυμαστὸν ἴνουσιάδη! Ἡ μαγειρικὴ τῶν Ἀθηναίων μὴ λαβούσα τὴν ἀνάπτυξιν ἐκείνην (ἥν θέλομεν ἀπαντήσει ἀλλαχοῦ), τὴν ἀπορρίφωσαν πάσαν σκέψιν καὶ μέριμναν δικυνοποιήν, περιθώρουν μᾶλλον ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πνευματικὴν ἐνέργειαν. Μετάχωμεν ἡδη εἰς τὴν μεγάλην λεγομένην Ἑλλάδα, ἢ τὰ μεσημβρινὰ περάλια τῆς Ιταλίας, ὅπου θέλομεν ἀπαντήσει τὴν αὐτὴν ἐπιφρόνην τῆς τροφῆς.

Ἴπο τὸ εὔκρατον καὶ τερπνὸν κλίμα τοῦ ἀειθαλοῦς ποτού κάποιον τῆς Βύρωπης, ἡ γαστρονομία εἴγε φθάσει εἰς τὸν κολοφῶνα αὐτῆς πᾶν μέτρον ὑπερβάτα. Οἱ λαοὶ τῶν μερῶν αὐτῶν, ἔζων διὰ νὰ τρώγωσι κατὰ τὴν παροιμίαν· αἱ τῶν συμπόσiorων αἰθουσαὶ ἦσαν πάντοτε ἀνοικταὶ, ἔτοιμαι νὰ δεγχθῶσι τοὺς προγάστορες· καὶ λιπορούς πολίτας πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως. Εἰσίθεν, φαίνεται, διὰ εἰσήγηθη καὶ ἡ συνήθεια τοῦ προσφέρειν γεύματα πρὸς τιμὴν τῶν ξένων, διότι περιέρχον ζητοῦντες συνδαιτηρόντας, οὓς ἔφερον μετὰ πομπῆς, ὡς ἐν θριάμβῳ. Μέγα δεῖπνον, ἥτο πόθεσις πασῶν τῶν ἄλλων ὑπερτέρα. Άλλ' ἡ κατάστασις αὕτη δὲν δικροτεῖν ἐπὶ πολὺ, διότι ἄλλοι λαοὶ ἦτον ἐκτεθούμενοι, δραμάσαντες αἴφνης ἐν τῶν δρέων, κατέλυσαν τὰς ἀποικίας ταύτας ὑποδουλώσαντες τοὺς κοιλοδούλους αὐτῶν κατοίκους. Ἐνταῦθα ἡ κατάχρησις τῆς τροφῆς, θεωρηθείσης, δχι πλέον ὡς μέσου τῆς φυσικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου, ἄλλ' ὡς ἀπόλαυσεως καὶ σκοποῦ τῆς ζωῆς, ἐγέννησε τὸ ἀδρανές τοῦ πνεύματος· καὶ τὸ χαῦγον τοῦ σώματος πρῶτον, καὶ τὸν δουλείαν ἐπομένως· οἱ ἀπλείστως οὕτω καὶ ἀκαταπάυστως τρυφῶντες, δὲν ἐσκέπτοντο πλέον, εἰμὴ περὶ πραγμάτων μηδαμινῶν καὶ ἀναξίων τῆς ἀνθρώπης διανοίας· χαῦνοι καὶ οὐτιδανοί, μικρὰ διανοούμενοι καὶ μικρὰ πράττοντες, κακονήθεις εἰς τὰς δρέξεις αὐτῶν, ἀνάξιοι τοῦ ζῆν!

Οἱ Πυθαγόρας ἐπιχειρήσας νὰ διασώσῃ τὰ λείψανταν λαῶν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ νέκς τίνος θεοφορείας, τὸ ἐπράξεν; ἔλαβεν ὡς μόνον ἀσφαλέστατον μέσον τὴν δίαιταν, τὴν μέροσιν πρῶτον τοῦ φυσικοῦ ἀνθρώπου, καταδικάσας πάσαν παράδοσιν μαχειρικήν, ἀπηργόρευσεν δῆλως τὴν κρεωφργίαν μέχρι δεισιδαιμονίας καὶ προληψίως. «Καύμων ἀπέχεσθε», ἔκραζεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· διὰ τί; διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ἔν τοιστῇ θέσει. Περιτυλίσσων διὰ τῶν διαφόρων τοῦ